

De soepele wraak van de experts!

*Nadat de politici sommige wetenschappers eventjes hun plek binnen de **pikorde** hadden getoond, grijpen de gekrenkte IQ-kampioenen weerom de macht over **het lijdzame volk**.*

Niet moeilijk als je bedenkt dat deze ontslagnemende en met volmachten ondersteunde regering al meer dan een jaar tegen de wil van de **Vlaamse kiezers** in, niet echt een voorbeeld van democratische besluitvorming kan worden genoemd. De levensangst die de links voelende mainstreammedia uitwasemt, wordt op haar beurt geholpen door de kakkebroekerij bij voor een heel lang leven benoemde ambtenaren. Het doemdenken dat men bovendien brave bomma's heeft aangepraat, zou het draagvlak voor allerlei verplichtingen hebben verruimd. Tenminste, dat krijgen we te horen. Winkeliers zouden verheugd staan chanten bij zoveel verhoopte duidelijkheid vanwege de overheid, legt men ons uit.

Werkelijk? Verontruste vrouwen houden door de maatregelen hun al te geruste *machomannen* in het gareel, verklaren gestudeerde psychogen in de vaderlandse weekendbijlagen. Afwijkers berispende *properheidsfascisten* en vuige smetvreespatiënten kunnen eindelijk weer gaan shoppen, sust men ons, alsof we met hen zouden moeten meeleven. En dat allemaal terwijl de **Worldometer** (dé statistische webstek bij uitstek) ons glashelder aantoont dat 99 procent van de besmetten gewoon geneest. Toch die paniek. Meestal volgen chaos en orde elkaar op, maar nu creëert men chaos om een ongewenst type orde op te leggen. Dit leidt tot schrijnende situaties die we u even voorleggen.

Fout voorbeeld 1

Een man gaat met zijn zoontje naar de dokter voor wat overduidelijk een keelontsteking lijkt te zijn. Eens thuis hangt er een **contacttracer** aan de lijn om te praten met de kleine die van corona wordt verdacht. De vader weigert zijn 11-jarig zoontje aan de wildvreemde kerel telefonisch uit te leveren en beantwoordt zelf de overbodige vragen, want tenslotte zouden de testresultaten pas binnen een uur of zo bekend zijn. Toch waren er corona-aanwijzingen, drong de ijverige ambtenaar puntig aan. Tenslotte geeft de vader enkele contactnamen uit het voorbije etmaal mee. Prompt laat een vriend weten dat hij werd gebeld door een tracer met het verzoek in zelf-isolatie te gaan omdat hij wellicht door een coronapatiënt was besmet. Dat hij zijn werkgever maar best meteen moest verwittigen, ah ja, en heel zijn gezin natuurlijk. Uiteindelijk bleek de jongen van 11 dus gewoon een keelontsteking te hebben. Die tracers spelen op veilig en doen hun werk voortreffelijk, hoor je sommigen al toejuichen. Dit malle gedoe brengt ons eerder op gedachten die weinig met voortreffelijkheid te maken hebben.

Fout voorbeeld 2

Een kwade begrafenisondernemer vertelt ons hoe terminaal zieke mensen die aan hun slepende aandoening overlijden toch als coronaslachtoffer worden gecatalogeerd. Gevolg: geen afscheid van de in eenzaamheid omkomende ouderen, geen begrafenis, geen koffietafel. In de grond gemoffeld of in de oven gecremeerd zonder enige menselijke waardigheid. Los van het ineensstuiken van de sector struikelen we hierbij vooral over de ongenadige opruiming van stervenden. O wat heeft ons land met zijn versmachtende lockdown het toch goed gedaan, galmt het in de

corridors van de coronaridders.

Fout voorbeeld 3

Een patiënt met een neurologische aftakelingsziekte wordt veel vroeger dan voorzien opgenomen in een woon- en verzorgingscentrum omdat er flink wat bedden zijn vrijgekomen. Zijn echtgenote moet hem afzetten aan de ingang, met zijn kabasje in de hand, nog snel even wuivend, want het rigide quarantaineregime verbiedt haar om haar verwarde echtgenoot naar zijn kamertje te begeleiden. Wenend nemen ze afscheid. Alsof de plaatsing van de man al niet verscheurend genoeg was. Alsof het als zuur in de ziel bijtend schuldgevoel geen pijn genoeg deed. Alsof de tranen van de patiënt niet bleven nazinderen in het gemoed. Neen, coronatijd, madame, wegwezen en binnen 7 dagen nog eens terugkomen wanneer is vastgesteld dat haar man, die al maanden niet meer is buitengekomen, onbesmet blijkt.

En dan maar een jonge 'na een half schooljaar vermoeide' meute zien palaberen tot in de meest nachtelijke uurtjes. Natuurlijk zijn er dan besmettingen, zeker als je je uitput in opmeten. Minder opnames in het ziekenhuis, minder doden. Toch opnieuw paniek en Aziatisch aandoende regels om gemaskerd je zomer uit te doen. Virologen die elkaar nog meer tegenspreken dan ooit voorheen, versterken hun greep zonder dat de bevolking er nog iets van begrijpt. Intussen blijft men naarstig op zoek naar zekerheidszoekers die u ongetwijfeld asociaal vinden indien u hun spel niet meespeelt.

Psychiater-neurowetenschapper-filosoof **Damiaan Denys** verwoordde al in maart in De Standaard de werkelijkheid: '5

procent belandt op intensieven zorg en 1,4 procent zal overlijden. We leven in een sentimentele samenleving waar subjectieve emotie cruciaal is en mensen niet meer in staat zijn om een rationeel objectief standpunt in te nemen'. Groot gelijk!

De coronacrisis heeft de falende Belgische structuur onthuld. Ook organisaties als de WHO hebben voor het oog van de wereld op chronische wijze steken laten vallen. Bovenal zagen we hoe makkelijk het is om maatschappelijke vrijheden te verdunnen en iedereen in de *corral* van het nieuwe normaal te dwingen. Niemand wil ziek worden door of dood gaan aan covid-19, maar waar is het gezond verstand gebleven? We spelen willens nillens met z'n allen mee in een B-film zonder happy ending.

H/T [T'Scheldt](#)

P.S.: Het schijnt dat de ranzige Van Ranst politiebescherming heeft gevraagd en gekregen.